

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz: 3547)

képviselőként eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

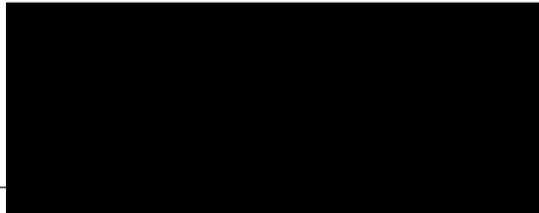
kamarai azonosítószám:

Székhelye:

Levélcím:

Telefon/fax:

E-mail címe:

Hiv.sz: **IV/2054-1/2016.**

Dr. Bitskey Botond úrnak,
főtitkár

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-43.

Levélcím: 1535 Budapest, Pf: 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2054-2/2016
Érkezett:	2017 FEBR 23.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Főtitkár úr!

I) A fenti számú, 2017. január 19. napján kelt felhívásában a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5. P.52.793/2015/8. sorszámú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 41. Pf. 633.959/2016/3. sorszámú jogerős ítéletei alapján befejezett polgári ügyben [REDACTED] alperes jogi képviselőként előterjesztett alkotmányjogi panasz ügyben - tájékoztatást adott arról, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a és 52. § (1) bekezdése alapján „az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.

A kérelem akkor határozott, ha az egyértelműen tartalmazza – többek között – azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, amely az indítványozó jogosultságát megalapozza, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, a vizsgálandó jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, továbbá a kérelmet az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára vonatkozóan.”

A beadvány „nem tartalmaz kellő, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.”

Felhívta a fegyelmet arra, miszerint „az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sérti a támadott bírói döntés.”

Főtitkár úr utalt arra, hogy az Abtv. 55. § (3) bekezdése alapján az indítványt **kiegészíthetem, illetve a jelzett hiányosságokat pótolhatom.**

Felhívta a figyelmet arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapján érdemi alkotmánybíróság eljárás megindítására csak akkor van lehetőség, ha hiánypótlása maradéktalanul megfelel az Abtv. 27.§-ában valamint 52.§ (1) és (4) bekezdéseiben foglaltaknak.

2) Az Abtv. 27.§-a és 52.§ (1) és (4) bekezdése az alábbiakról rendelkezik:

*27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján **alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés***

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

*52. § (1) Az indítványnak **határozott kérelmet kell tartalmaznia.***

(1a) [...]

(1b) Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

a) azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza,

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,

c) a 38. §-ban meghatározott eljárás kivételével az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, továbbá a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az Országgyűlés határozatát, illetve a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az alaptörvény-ellenes működést, magatartást vagy hatáskörgyakorlást,

d) az Alaptörvény, illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezéseit,

e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés vagy – a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén – az Országgyűlés határozata miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, továbbá a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az indítványban foglalt kérelem részletes indokolását, valamint

f) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

(4) Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.

3) Indítványozó utal arra, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményező beadványa mindenben megfelel az Alaptörvény 24.§ (2) bekezdés d) pontjában, továbbá az Abtv. 27.§-ában és 52.§ (1) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseinek; az alábbiakra tekintettel:

a) **Az ügy érdemében hozott bírósági döntés** a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5. P. 52.793/2015/8. sorszámú és a Fővárosi Törvényszék 41. Pf. 633.959/2016/3. sorszámú jogerős ítélete.

b) Az ügyben érintett személy [REDACTED] alperes, akit a bíróság jogerős ítéletében 410.000,- Ft parkolási díj és pótdíj, továbbá 90.405,- Ft első fokú perköltség és 12.300,- Ft le nem rótt illeték megfizetésére kötelezte.

c) Az indítványozó a jogorvoslati eljárást kimerítette (Csatolta a II. fokú bíróság, a Fővárosi Törvényszék 41.Pf. 633.959/2016/3. sorszámú, 2016. augusztus 30. napján jogerős ítéletét).

d) A jogerős bírósági döntés az érintett [REDACTED] alperes indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogait sértik.

E tekintetben az indítvány megjelölte, hogy [REDACTED] alperesnek a jogerős bírósági döntés az alábbi Alaptörvényben biztosított jogát sérti:

- az alapjogok védelmének biztosításához való jog (I. cikk);
- tulajdonhoz való jog (XIII. cikk);
- a hatóságok előtt a tisztességes, részrehajlás nélküli és időszerű eljáráshoz való jog (XXIV. cikk (1) bekezdés]
- független, pártatlan, tisztességes bírói tárgyaláshoz való jog (XXVIII. cikk (1) bekezdés];
- érdemi jogorvoslatához való jog [XXVIII. cikk (7) bek.].

e) A jogerős bírósági ítélet azért Alaptörvény-ellenes, mert sérti [REDACTED] alperesnek az Alaptörvényben megjelölt és felsorolt jogait.

Az indítványozót ért alapjogi jogsérelem lényege, hogy [REDACTED] szemben

- olyan jogelőd (a Belváros-Lipótváros Közterület Felügyelet) szervezet jogutódja közreműködött a parkolási díj behajtásában és kezelte [REDACTED] adatait, amely erre nem volt jogosult;

- a „parkolási tevékenység” tényének megállapítása kellő bizonyítékok hiányában került sor;

- a jogszabály meghatározza, hogy a felszólítás mit tartalmazhat, azon felül más költségek a parkolást végző személyre nem terhelhetők;

- az első fokú bíróság nem adta indokát annak, hogy az alperes ellenkérelmében foglaltak miért nem foghatnak helyt;

- [REDACTED] indítványozó alperes kifogásolta a fellebbezésében is, hogy a fizetéses meghagyásos közjegyzői eljárásokba a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19. P.50.924/2013/7. sorszámú és az 5. P. 50.023/2015/5-I. sorszámú végzéseivel - hatáskörét túllépve - beavatkozott. Ezeket az iratokat a közjegyzői eljárásban kötelezetti jogállással részt vevő [REDACTED] részére sem a bíróság, sem pedig a közjegyző nem kézbesítette, ezekkel szemben jogorvoslatot nem tudott előterjeszteni.

A bíróságnak a per a Pp. 157.§ a) pontja és Pp. 130. § (1) bekezdés c) pontja alapján meg kellett volna szüntetni. Kérte ezért az I. fokú ítélete hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését a II. fokú bíróságtól. Alperes kérte a perben a [REDACTED] közjegyzőnél keletkezett iratok beszerzését.

Indítványozó álláspontja szerint a bírósági eljárás nem volt pártatlan, mert a perben alaptalan többletjogokat biztosított az állami szervtípusba tartozó önkormányzatnak.

A II. fokú határozat erre az alábbiak szerint reagált indokolásában:

Az alperes által sérelmezett iratok (PKKB 19. P. 50.924/2013/7. 5. P. 50.023/2015/5-I.) tartalmából megállapítható, hogy azok nem végzések, hanem az eljáró közjegyző felé irányuló megkeresések és irat visszaküldések voltak, melyekkel szemben természetükből eredően jogorvoslati lehetőség nincsen. Ezen megkereséseket és irat visszaküldéseket az első fokú bíróság az irányadó hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően eszközölte, melyek kapcsán az elsőfokú bíróság megalapozottan utalt a BÜSZ 7:§ (3) bekezdésére is. Mindezek okán az alperesnek a Pp. 130. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel a Pp. 157.§ a) pontja alapján történő permegszüntetési hivatkozása megalapozatlan. Megállapítható, hogy a jogvita elbírálásához szükséges közjegyzői iratok (aktanyomat) az iratok között elfekszik.

Nemcsak az kérdés, hogy az aktanyomat az iratok között elfeküdt-e, hanem a Pesti Központi Kerületi Bíróság miként avatkozott bele a közjegyzői eljárásba: mi alapján állt fenn a bíróság hatásköre a közjegyzői eljárásba való beavatkozásra azzal, hogy utasítást adott a közjegyzőnek; az ezzel kapcsolatos döntését a bíróság az indítványozónak miért nem küldte meg? **A mai napig nem lehet tudni, hogy a Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás (FKPT) által indult fizetési meghagyásos eljárás, miként került a Belváros-Lipótváros V. ker. Önkormányzat felperes által indított keresetként a bíróság elé.**

A bíróság ugyanis ezekben az eljárásokban nem a fizetési meghagyásos eljárás elleni ellentmondásra vonatkozó szabályok szerint járt el. A közjegyző által a bíróságnak a fél ellentmondására tekintettel megküldött iratok tekintetében a bíróságnak nincs olyan jogszabályba foglalt hatásköre, hogy az iratokat visszaküldhetné a közjegyzőnek. A bírósági ügyvitel szabályairól szóló, 14/2002 ( ) IM rendelet 7.§ (3) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „(3) Ha az ügyfél által előterjesztett kérelem nem tartozik bírósági útra, a kérelemről nem kell jegyzőkönyvet felvenni, de az ügyfelet tájékoztatni kell arról, hogy a kérelem elintézésére melyik hatóság jogosult.” Ennek a - II. fokú Bíróságnak az ítéletben írt - jogszabályi rendelkezésnek a tartalma nyilvánvaló, hogy semmilyen összefüggésben nincs a per tárgyával. Tehát az indokolás semmilyen tekintetben nem fogadható el.

A II. fokú bíróság eljárása sérti az alperesnek a tisztességes, pártatlan, időszerű bírósági tárgyaláshoz való jogát.

- Kifogásolta, hogy a jogutódlás tévesen történt a felperesként eljárásban szereplő Budapest Fővárosi V. Ker. Önkormányzat javára.

Ha ugyanis a jogutódlást már a közjegyzői eljárás megállapította, ebben az esetben a felperes jogelődje nem nyújthatta volna be fizetési meghagyásos eljárást követően 2014. december 18. napján a keresetét a bíróságra. Az általa tett nyilatkozat – mivel megszűnt szervről van szó – semmis. A jogutód által történt semmis (nem létező) irat jóváhagyása pedig jogérvényességgel nem bír. A Pp. 318.§ a) pontja alapján így a per megszüntetésének, illetve a Pp. 130. § (1) bekezdés c) pontja alapján a kereset idézés kibocsátása nélküli elutasításának lett volna helye. Erre tekintettel alperes szintén a Pp. 252. § (1) bekezdése alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését kérte.

- Indítványozó kifogásolta a fellebbezésében azt is, hogy a felperes jogelődje a Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás (FKPT) tekintetében felperes nem bizonyította, hogy ez a szervezet kizárólag a parkolási tevékenységi közszolgáltatás végzésére alapított önkormányzati társulás volt. E szervezet tehát a gépjármű adatait jogellenesen rögzítette, a felszólító leveleket jogosulatlanul adta ki, amelyek joghatállyal nem bírnak.

Az első fokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg. A megállapított tényállás nem tartalmazza a felperesi önkormányzatnak az igény érvényesítéséhez szükséges tényeket és körülményeket, így az ítélet megalapozatlan. Az ítéletben nincs adat, hogy az alperesnek a felszólítására ki által, milyen összeg megfizetése tekintetében került sor. **Hiányos, hogy a felperesi jogelőd 2012. december 19. napján**

történt fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelme milyen számon keletkezett; miként történt, hogy 2012. december 21-én a fizetési meghagyás, már mint a felperes jogosult javára került kibocsátásra. Az ítélet nem állapítja meg, hogy a jogutódlás felperes javára mikor, mely közjegyző által hozott és mikor jogerős végzéssel került megállapításra. Az

alperes parkolását a felperes semmilyen jogszerű bizonyítékkal nem bizonyította, a törvényellenes adatkezelésre tekintettel. A felperes jogelődje nem volt jogosult az igény érvényesítésére, a felperes pedig nem rendelkezik több joggal, mint a jogelődje rendelkezett.

- A felperes követelése – a jogelőd nyilvánvalóan érvénytelen felszólításai miatt – a jogvesztő határidő megsértése miatt elévült. A felszólítások ezért is érvénytelenek, mivel felperes jogelődje nem tértivevényes levélben tette meg a felszólítást. A bírósági ítéletben foglalt közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Kkt.) 15/D. § (1) bekezdésének törvényi szövege másként szól, **„mivel nem postára adásról szól,** hanem az alábbiak szerint: „*a várakozási terület díjfizetés nélküli használatának időpontjától számított 60 napos jogvesztő határidőn belül a jármű üzemeltetője részére postai küldeményként, vagy más egyéb igazolható módon megküldi.*” A „**megküldés**” szóhasználat pedig tartalma alapján magában foglalja [REDACTED] indítványozó alperes által történő bizonyítható átvételt.

A II. fokú ítélet szerint az elévülés kapcsán helyesen utalt az I. fokú bíróság a Kkt. 15/C. § (3) bekezdésében foglaltakra és ennek kapcsán arra, hogy a 2012. február 1. és 2012. június 28. közötti parkolási események vonatkozásában a felperes a fizetési meghagyás iránti igényét 2012. decembere 19. napján nyújtotta be, így követelése alperessel szemben nem évült. (Indítványozó megjegyzi: a fizetési meghagyást nem felperes nyújtotta be!)

A Fővárosi Törvényszék indokolásában kiemelte, hogy a Kkt. 15/D. § (1) bekezdése tekintetében az alperes által kifejtett álláspont téves. *Ezen jogszabályi rendelkezés a postára adás tényének igazolását kívánja meg a felperestől, nem pedig azt, hogy az alperes a felszólító levelet meg is kapja, így e kötezettség teljesítéséhez tértivevényes levél alkalmazására nincs szükség.*

Indítványozó álláspontja szerint ez a jogszabály értelmezés sérti az Alaptörvénynek a B) cikk (1) bekezdésében foglalt demokratikus jogállamiság követelményét, továbbá a 28 cikkben foglalt jogértelmezési követelményt (A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.), **továbbá a Nemzeti hitvallásban foglalt azon elveket, miszerint** „Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az **állam szolgálja polgárait**, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.” „Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, **a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.**”

Indítványozó véleménye szerint **a polgár nem tehető felelőssé olyan kötelezettsége miatt, amelyről nincs tudomása. A postára adás ténye nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a felszólítást a kötelezett átvette, ha a küldemény átvételét semmi nem bizonyítja.**

A nem megfelelő felszólítás miatt az alperest nem lehetett volna díjfizetésre kötelezni, még abban az esetben sem, ha parkolási tevékenységet végzett.

- A jogszabály meghatározza, hogy a fizetési felszólítás mire irányulhat, azaz a fizetési felszólítást milyen tartalmi feltételek mellett lehet kiadni. A Kkt. 15/D. § (1) bekezdése szerint „*Ha a várakozási díjat és a pótdíjat nem fizették meg a tulajdonos, illetve a Möt. 16/A. §-ában meghatározott szolgáltató a díj- és pótdíjfizetési felszólítást a várakozási terület díjfizetés nélküli használatának időpontjától számított 60 napos jogvesztő határidőn belül a jármű üzemeltetője részére postai küldeményként, vagy más egyéb igazolható*

módon megküldi.” Mindebből következően a felszólítás csak a díj és pótdíjfizetési felszólítást tartalmazhatta, más költségelemet – jogszabályi rendelkezés hiányában – nem. Téves tehát az a bírósági jogalkalmazás, hogy **„a törvény nem tiltja”** más költségelemre is történő felszólítást a díj és pótdíjfizetési felszólítás mellett.

A II. fokú ítélet ezzel kapcsolatban tartalmazza, miszerint *„Figyelemmel a Pp. 75.§ (1) bekezdésében foglaltakra, kiemelve a bíróságon kívül felmerült előzetes tudakozódás és levelezés költségét, helyesen állapította meg az első fokú bíróság, hogy nem ütközik jogszabályi rendelkezésbe azon körülmény, hogy felperes a fizetési felszólításban a parkolási díjon túl egyéb költség követelést is érvényesít.”* Indítványozó álláspontja szerint a Pp. 75.§-ában foglalt rendelkezés a perbeli eljárásra vonatkozik, és nem a 15/D. § (1) bekezdésén alapuló írásbeli felszólításra. Indítványozó álláspontja szerint ezen a jogcímen történő felszólítás nem kapcsolható össze más felszólítással, illetve olyan költségigénnyel, amely más jogszabályon alapul.

- A Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglalt mérlegelési szabályokat az első fokú bíróság megsértette, **mert okszerűtlenül következtetett arra, hogy az alperes tulajdonát képező járműről történő adatfelvétel és statikus fényképfelvételek a megálláson kívüli - díjfizetési kötelezettséggel járó - parkolási tevékenységet igazolnak.** Erre vonatkozóan az első fokú bíróság felperes előadását bizonyítás nélkül – az alperes parkolási tevékenységet vitató előadása ellenére – elfogadta. Az első fokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy **a felperes jogelődjének bevételszerző tevékenysége, a jogelőd kompetenciájába tartozó visszaélések és büntető eljárásokra tekintettel a felperesi jogelőd érdekében állt a járművek adatainak és megállási helyeinek rögzítése.** Az eljáró bíróság felhívásának megfelelően alperes álláspontja szerint a felperes nem bizonyította a megjelölt esetekben az alperes tulajdonát képező jármű parkolási tevékenységét. Az a körülmény, hogy az alperes a várakozási díj és pótdíj kiszabással szemben nem élt panasszal, nem értékelhető az alperes terhére. Alperes álláspontja szerint a lejárt parkolójegy éppen azt bizonyítja, hogy alperes, amikor parkolási tevékenységet végzett, az ezzel kapcsolatos díjat kiegyenlítette; azaz nem fűződött semmilyen érdeke ahhoz, hogy azt állítsa parkolása esetére is, hogy nem parkolt.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének indokolása szerint az első fokú bíróság csakúgy, mint a közjegyző jogerős végzésében a csatolt iratok, így alapvetően az Alapító Okirat folytán a jogutódlás kérdésében helyesen foglalt állást.

Az első fokú bíróság a tényállást a Pp. 215. § korlátai között, mely a Pp. 387.§ (1) bekezdésén keresztül érvényesül, teljes körűen feltárta, helyesen állapította meg, a bizonyítékokat, így alapvetően felperes által csatolt adatlapokat és fényképfelvételeket okszerűen, a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján értékelte.

- A peres eljárásban – a kis értékű perekre tekintettel – **az eljáró bíróság nem vette figyelembe az eljárási határidőket; a felperes megsértette a jelenlétre és bizonyítékok előterjesztésére vonatkozó kötelezettségét, illetve az erre vonatkozó határidőket** [Lásd Pp. 388. § (1)-(2) bekezdés, 391.§), Pp.389.§ (2) bekezdés]. Ez az oka annak, hogy a 2012-ben kezdődött közjegyzői eljárás ellenére az első fokú bíróság a Pp. XXVII. fejezete szerinti perben csak 2016. február 5-én hozott első fokú ítéletet.

f) Főtitkár úr az **Abtv. 52.§ (1b) bekezdését** nem hívta fel, azonban az indítvány ezen törvényi rendelkezésben foglaltaknak is eleget tesz, mivel az indítvány tartalmazza:

fa) *azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza. Az indítványban (I/1. és V. pontja) az indítványozó feltüntette az Alaptörvény 24.§ (2) bekezdés d) pontját és az Abtv. 27.§ (1) bekezdés a) pontját.*

fb) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét: *Az Indítvány I/1 pontja és III. része (4. pont), valamint IV. része (5. pontja) tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.*

fc) a 38. §-ban meghatározott eljárás kivételével az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, továbbá a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az Országgyűlés határozatát, illetve a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az alaptörvény-ellenes működést, magatartást vagy hatáskörgyakorlást: *Az indítványozó megjelölte a sérelmezett bírósági határozatokat az I. részben.*

fd) az Alaptörvény, illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezéseit: *Az indítvány I. része és II. része tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit.*

fe) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés vagy – a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén – az Országgyűlés határozata miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, továbbá a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az indítványban foglalt kérelem részletes indokolását: *Az indítvány tartalmazza, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Lásd a III. rész 4. pont és IV. rész 5. pont a)-b)-c) alpontjaihoz fűzött indokolást].*

ff) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára: *Az Indítvány I. része tartalmazza a jogerős bírósági határozatok megsemmisítésére vonatkozó indítványt.*

4) Indítványozó alkotmányossági szempontból a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség körében, illetve az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként (Abtv. 29. §) az alábbi kérdéseket fogalmazza meg az indítvány kapcsán, amelyekre az Alkotmánybíróságnak az indítvány elbírálásánál indokolt választ adnia:

a) Az 1988. évi I. törvény (Tv.) 15/D.§ (1) bekezdésében foglalt törvényi rendelkezés érvényesítése során

- a Belváros-Lipótváros Közterület Felügyelet, és a Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás a Mötv. 16/A. §-ában foglalt tevékenységet (gépkocsik adatrögzítése, nyilvántartásból való lekérdezés, üzembentartó felszólítása a parkolási díj és pótdíj megfizetésére) jogszerűen végezhetett-e, vagy az eljárása érvénytelen, mert e

szervezetek a Möt. 16/A. §-ában foglalt kizárólagos tevékenységen kívül, más közfeladatot is végeztek, így az ellátott tevékenység jogszabály ütközik;

- az üzembentartó felszólítása a parkolási díj és pótdíj összege mellett más (jogszerű) fizetési kötelezettséggel összekapcsolható-e, és emiatt a felszólítás érvénytelen?
- a fizetési kötelezettséggel kapcsolatos felszólításnál szükséges-e a felszólításnak olyan módon való postára adása (ajánlott tértivevényes küldeményként), hogy a felszólító meggyőződhessen arról, hogy a küldeményt a címzett átvette-e (és mikor)? Önmagában a postára adás tényével a felszólítást kiadó szervezet teljesíti-e a Tv. 15/D.§ (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét („...60 napos jogvesztő határidőn belül a jármű üzembentartója részére postai küldeményként, vagy más egyéb igazolható módon megküldi.”), **vagy hitelt érdemlően igazolni kell, hogy a küldeményt a címzett átvette ?**

b) Sérti e az indítványozó tulajdonhoz való jogát a Tv. 15/A. §-a és 15/C.§-ának rendelkezése, és a Fővárosi Közgyűlés a Fővárosi Közgyűlés 30/2010. (VI.4.) rendelete az által, hogy – a polgári jogviszony sajátosságaitól eltérően – állapítja meg (**egy órai várakozási díj 40 szerese**) a pótdíjazás esetén felszámítható díjat, függetlenül attól, hogy a díj megfizetése nélküli parkolás a napszak mely időpontjában történt és került sor a díjfizetés mellőzésére.

Indítványozó álláspontja szerint az ilyen díjkikötés (függetlenül attól, hogy törvényben, illetve rendeletben került sor) **uzsorás jellegű, extrém büntetési jellegű szankció, és a díjfizetés pótdíjazás nem a polgári jog területe. Indítványozó kiemeli, hogy a pótdíj mértéke a jó erkölcsbe ütközik!** (

Az (igazgatási jogszabályokban foglalt) pótdíjazást, mint szerződés biztosító mellékkötelezettséget sem a régi, sem pedig az új Ptk. nem tartalmazza.

A Fővárosi Közgyűlés 30/2010. (VI.4.) rendelete az Alaptörvény hatályba lépése előtt került megalkotásra, így parkolási díj és pótdíj mértéke és alkalmazása az Alaptörvénybe ütközik.

A szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyensúlyhiánya miatt sérti az indítványozó tulajdonhoz való jogát.

Indítványozó e körben hivatkozik az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére, amely szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvényben kell megállapítani. Ezen rendelkezés alapján a tulajdonjogot csak törvénnyel lehet korlátozni, Fővárosi Önkormányzati rendeletben nem. **Márpedig a pótdíj előírása és mértékének megállapítása a tulajdon sérelmét jelentő korlátozás.**

Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

[A jogerős ítéletben fogalt döntés az alperes tulajdonát vonja el az Alaptörvényből nem következő eszközökkel, polgári jogi úton. E tekintetben már az is aggályos, hogy az alapidíjnak mi köze van 1 liter ESZ-95-ös benzinnel kétszeres árához (milyen összefüggés van a már meglevő úton parkolási hely kialakítása és működtetése és 1 liter ESZ 95-os benzinnel kétszerese között.)

A bíróság jogerős határozatával alkalmazott pótdíj megfizetésére kötelezés sérti-e az az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében védett tulajdonhoz való jogot? [Alaptörvény XIII. cikk, XXIV. cikk, XXVIII. cikk (1) bekezdés]

c) A bíróság részére megküldött, ellentmondással érintett fizetési meghagyásos ügy iratait a Bíróság visszaküldheti-e és milyen törvényi rendelkezés alapján a közjegyzőnek azzal, hogy az ügyben még bármit meg kell tennie?

Tisztességes-e az a bírósági eljárás, amelyben a fizetési meghagyásból indult perben a Bíróság törvényi felhatalmazás nélkül az iratokat a közjegyzőnek intézkedésre visszaküldi? Ezáltal a Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás által kezdeményezett közjegyzői fizetési meghagyásos eljárás következtében három per is [Pesti Központi Kerületi Bíróság 19. P. 50.924/2013/7. ügy, 5. P.50.023/2015/5-I. ügy, 5. P. 52.793/2015. ügy] keletkezik, de csak egy perről szerez tudomást a kötelezett fél ?

Miért nem szerezhetett tudomást a kötelezett a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19. P. 50.924/2013/7. és 5. P.50.023/2015/5-I. ügyeiről, és miért nem biztosította a bíróság ezekben az ügyekben a jogorvoslatot?

Tisztességes-e az a bírósági eljárás, amelyben más felperesi fél szerepel jogosultként, mint a fizetési meghagyásos eljárásban.

Időszerű-e az a fizetési meghagyásos közjegyzői, illetve bírósági eljárás, amely a 2012. február-június parkolási téma kapcsán csak 2016. augusztus 30-án hoz jogerős ítéletet? [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés].

Indítványozó a fentiekre **tekintettel indítványozza** az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a bírói döntés felülvizsgálata iránti Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti eljárásban az **1988. évi I. törvény 15/A.§ (1)-(5) bekezdésének a 15/C.§ (1)-(2) bekezdésének, valamint a Fővárosi Önkormányzat 30/2010.(VI.4.) rendeletének, mint jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytassa le.**

Indítványozó jelzi, hogy a parkolási díj és parkolási pótdíj alkotmányossági felülvizsgálatát az Alaptörvény 37.§ (4) bekezdése nem zárja ki, egyrészt mivel az indítványban foglalt parkolási díj és pótdíj nem az itt meghatározott (a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvényekbe foglalt) fizetési kötelezettségek körébe sorolható.

Másrészt indítványozó álláspontja szerint (a kamat nélküli) 40 szerez pótdíjazási fizetési kötelezettség sérti az indítványozó emberi méltóságát, így a felülvizsgálat ezen okból sem kizárt.

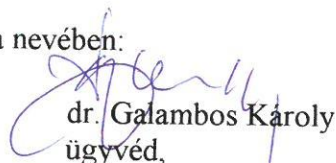
A fentiekre tekintettel indítványozó az indítványát fenntartja, kéri az I-II. fokú bírósági **határozatok megsemmisítését.**

Budapest, 2017. február 17.

Tisztelettel:

képviselőtében a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly
ügyvéd,

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Akadémia u. 4. em. 105. (Béla Bartók téri feljáró)
Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda
Közlemények, tájékoztatók
Artszám: 16174-9-3-41
Tél: +36 1 26663332